

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN

A Szegedi Ítéltábla mint másodfokú bíróság Szegeden, 2011. szeptember 6. napján tartott fellebbezési nyilvános ülés alapján meghozta a következő

V É G Z É S T :

Az adócsalás büntette miatt a **vádlott** ellen indított büntetőügyben a **Csongrád Megyei Bíróság** 2011. január 6. napján kihirdetett **1.B.669/2010/8. számú ítéletét h e l y b e n h a g y j a .**

A végzés ellen fellebbezésnek nincs helye.

I N D O K O L Á S :

Az elsőfokú bíróság a vádlottat folytatólagosan, bűnsegédként elkövetett adócsalás büntette és folytatólagosan, bűnsegédként elkövetett magánokirat-hamisítás vétsége miatt - halmazati büntetésül - 2 év 2 hónap börtönre és 3 év közügyektől eltiltásra ítélte. Megállapította, hogy a vádlott a büntetés fele részének letöltése után feltételes szabadságra bocsátható, kötelezte az elsőfokon felmerült 284.350,- forint bűnügyi költség megfizetésére.

Az elsőfokú ítélet ellen ellenérdekű fellebbezések bejelentésére került sor:

- fellebbezett az ügyész, a vádlott terhére, hosszabb tartamú szabadságvesztés kiszabása, valamint a szabadságvesztés fele részének letöltése utáni feltételes kedvezmény mellőzése,
- a vádlott és védő enyhítés, próbaidőre felfüggesztett szabadságvesztés kiszabása érdekében.

A fellebbviteli főügyészség az ügyészi fellebbezést fenntartva - a tényállás és a jogi indokolás kiegészítése mellett - indítványozta, hogy az ítéltábla az elsőfokú ítéletet változtassa meg, a börtön tartamát súlyosbítsa és mellőze a feltételes szabadságra

vonatkozó rendelkezést. Egyebekben az elsőfokú ítélet helybenhagyására tett indítványt.

A fellebbezések alaptalanok.

A másodfokú bíróság az iratok egybehangzó adatai, valamint a vádlott fellebbezési nyilvános ülésen tett nyilatkozata alapján - figyelemmel a Be. 352. § (1) bekezdés a) pontjára - az elsőfokú ítélet tényállását az alábbiak szerint kiegészítette, illetőleg helyesbítette.

A vádlott 2011. szeptember 1. napjától egy Kft alkalmazásában adminisztrátorként dolgozik, havi bruttó 130.000,- forint jövedelemmel.

A vádlott lumbális rendellenesség miatt állandó ortopédiai kezelésre szorul, emellett depresszió miatt pszichiátriai kezelés alatt áll, valamint ízületi problémái miatt rendszeresen gyógytornára jár.

A vádlott a tényállásban írt cselekményével - helyesen - 52.116.493,- forint **adócsökkenést** okozott általános forgalmi adó adónemben a költségvetésnek.

A vádlott néhai társa a tényállásban írt magatartásával - amelyhez a vádlott arról tudva, szándékosan segítséget nyújtott - megszegte a 2007. évi december 31. napjáig hatályban volt általános forgalmi adóról szóló 1992. évi LXXIV. tv. - helyesen - **36. § (1)** bekezdésében rögzítetteket.

A fentiekén túl a vádlott néhai társa a tényállásban írt magatartásával - amelyhez a vádlott arról tudva, szándékosan segítséget nyújtott - megszegte Az adózás rendjéről szóló 2003. évi XCII. tv. 14. § (1) bekezdésében írt rendelkezéseket.

Egyebekben az elsőfokú bíróság tényállása hiánytalan, azt az ítélet tábla a fenti helyesbítéssel, illetőleg kiegészítésekkel határozatának alapjául elfogadta.

Az elsőfokú bíróság a bizonyítási eljárást a megfelelő körben lefolytatta. Ennek eredményeképpen - a másodfokú eljárásban eszközölt tényállás kiegészítés, helyesbítés kivételével - megalapozott tényállást állapított meg. A megalapozott tényállásból helyesen következtetett a vádlott bűnösségére, cselekményét a törvénynek megfelelően minősítette.

A cselekmény jogi indokolását tekintve az elsőfokú bíróság elmulasztotta felhívni a Legfelsőbb Bíróság 1/2006. számú jogegységi döntését, melynek értelmében adócsalás és nem csalás valósul meg abban az esetben, ha az áfa adóalanya annak érdekében, hogy ne kelljen ebben az adónemben adót fizetnie, vagy a törvény szerint fizetendő áfájának csökkentése végett, az időszakos adóbevallásban az előzetesen felszámított adó levonásával kapcsolatban gazdasági esemény nélkül kiállított, azaz

tartalmilag hamis bizonylatok, - pl fiktív számlák - alapján valótlanul közöl az adóhatósággal a bizonylatok valós tartalma esetén adólevonásra lehetőséget nyújtó adatokat, s ezzel - az önadózás révén - eléri, hogy a befizetendő áfája a törvény szerint számított adókötelezettségnél kisebb legyen.

Mindezekre is figyelemmel a vádlott közreműködésével megvalósított bűncselekmény adócsalás. Ebből következik, hogy az elsőfokú bíróság a vádlott cselekményét a törvénynek megfelelően minősítette.

Az elsőfokú bíróság által értékelt bűnösségi körülmények annyiban szorúlnak helyesbítésre, hogy a másodfokú bíróság a vádlott javára helyesen a büntetlen előlethez értékelte enyhítő körülményként.

Az így helyesbített bűnösségi körülmények mellett az ítélet tábla álláspontja szerint az elsőfokú bíróság arányos fő- és mellékbüntetést szabott ki a vádlottal szemben, helyes a törvényi minimumot alig meghaladó 2 év 2 hónapi börtön. E vonatkozásban utal arra, hogy a könyvelői végzettségű, e munkakör felhasználásával bűncselekményt elkövető vádlott esetében indokolt a szabadságvesztés végrehajtása, így annak enyhítése és próbaidőre történő felfüggesztése szóba sem jöhet. Az ítélet tábla álláspontja szerint, az enyhítő körülmények túlsúlyára figyelemmel a kiszabott szabadságvesztés súlyosítása sem indokolt.

A másodfokú bíróság álláspontja szerint helyesen döntött az elsőfokú bíróság, amikor a Btk. 47. § (3) bekezdése alkalmazásával megállapította, hogy a vádlott büntetése fele részének kitöltése után feltételes szabadságra bocsátható. Ebben a körben a másodfokú bíróság különös méltánylást érdemlő körülménynek a vádlott hosszú időn keresztül kifogástalan életvitelét tekintette, ellentétben az elsőfokú bírósága által megjelölt büntetlen előlethez életkorára tekintettel.

Utal a másodfokú bíróság arra, hogy a fellebbviteli főügyészség által megjelölt BH 2006. évi 309 számú jogesetben a bíróság csak példálózó jelleggel hivatkozott a figyelembe vehető különös méltánylást körülményekre, míg a Magyar Büntetőjog Kommentár e jogesetre abban a körben utalt, a bírói gyakorlat szerint nem különös méltánylást érdemlő körülmény az, hogy a vádlott a magyar nyelvet nem ismeri és a büntetését hazájától távol, idegen környezetben kell letölteni. Ugyanakkor a kommentár szerint - többek között - a kifogástalan életvezetés megalapozhatja a vádlott feltételes szabadságra bocsátását a büntetés fele részének kitöltése után. Így tehát e vonatkozásban a másodfokú bíróság az elsőfokú döntést osztotta, csak annak indokát helyesbítette. (Magyar Büntetőjog Kommentár a gyakorlat számára HVGORAC Kiadó 104. oldal.)

A kifejtettekből következik, hogy az ítéltábla a fellebbezéseket alaptalanoknak ítélte, ezért az elsőfokú ítéletet a Be. 371, § (1) bekezdése alapján helybenhagyta.

Észlelte az ítéltábla, hogy az elsőfokú ítélet fejrésében az elsőfokú bíróság a határozat meghozatalának időpontját tévesen 2010. évben jelölte meg, noha az helyesen **2011.** mint ahogy azt a határozat végén a keltezés is tartalmazza.

Szeged, 2011. szeptember 6.

Dr. Hegedűs István s.k. a tanács elnöke, Sefta Márta dr. s.k. a tanács tagja, előadó, Dr. Harangozó Attila s.k. a tanács tagja

A Csongrád Megyei Bíróság 1.B.669/2010/8. számú ítélete a Szegedi Ítéltábla Bf.I.181/2011/5. számú végzése folytán 2011. szeptember 6. napján jogerős és végrehajtható.

Szeged, 2011. szeptember 6.

Dr. Hegedűs István s.k. a tanács elnöke